

ІННОВАЦІЙНИЙ ПРОСТІР ДЛЯ СПІВПРАЦІ В ГАЛУЗІ НАУКИ, ОСВІТИ ТА БІЗНЕСУ

У грудні 2020 на базі університету завдяки допомозі таких компаній: «АЛД інжиніринг та будівництво», Schneider Electric Україна, «Автоматизація Тера-Ватт Груп» - та спільній роботі кафедри інформаційних технологій електронних засобів та кафедри електричних машин відкрито науково-технологічний простір «TechnoHUB».

У TechnoHUB студенти набувають практичних навичок використання сучасного обладнання, проводять наукові дослідження і прикладні розробки на замовлення підприємств. Основні напрямки роботи TechnoHUB: синтез систем промислової автоматизації та інтернет-речей; адитивні технології та 3D-моделювання; робота на верстатах з ЧПК; розроблення цифрових двійників промислових об'єктів.

Стенди в TechnoHUB спроектовані як конструкції для забезпечення можливості студентам та викладачам проводити повний цикл виготовлення автоматизованих систем, починаючи від поректування з використанням ліцензованого програмного забезпечення Eplan,

проведення монтажних робіт та завершуючи розробленням програмного забезпечення. За підтримки провідних спеціалістів компаній-спонсорів у TechnoHUB уже впроваджені зразки промислових автоматизованих систем для навчання студентів «Система керування компресором» та «Моніторинг електротехнічного обладнання».

Зараз продовжується робота з виготовлення автоматизованої сортувальної лінії у співпраці з компанією Profi+. Завершується проектування стенду для дослідження впливу зовнішніх факторів на параметри роботи сонячних панелей під час експлуатації. Додаткове обладнання для проведення досліджень було надано компанією «Атмосфера». У процесі роботи беруть участь

представники кафедр електричних машин, електропостачання промислових підприємств.

Також TechnoHUB надає можливість здійснювати підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників нашого університету та його відокремлених структурних підрозділів. У січні цього року на базі TechnoHUB уже пройшло навчання з програмування промислових контролерів для представників нашого університету та ВСП «Запорізький фаховий коледж комп'ютерних технологій НУ «Запорізька політехніка».

Запрошуємо співробітників університету, студентів та підприємців до співпраці!

Галина Шило,
проректор з НПП та ППР

ERASMUS+

І навіть в умовах пандемії завдяки програмі Erasmus+ KA1 наші студенти мають можливість навчатись у весняному семестрі в європейських університетах – партнерах НУ «Запорізька політехніка».

Студенти Є. Яремченко (КНТ-120М) – магістр каф. програмних засобів та В. Панасенко (КНТ-610М) – магістр кафедри комп'ютерних систем та мереж, проходять стажування в Технічному Університеті Ільменау (Німеччина).

Бакалаври Є. Белінська (РП-518сп, кафедра ІТЕЗ) та Таран Я. (КНТ 220сп, кафедра ПЗ) навчаються в коледжі АР, Антверпен (Бельгія) і працюють в інтернаціональних командах над інноваційними проектами.

Але бакалаври кафедри програмних засобів Шимановіч А. (КНТ-228) та Третяков Д. (КНТ-228) навчаються поки ще онлайн в Університетсь-

кому коледжі Томас Мор (Бельгія).

Галина Табунщик,
професор каф. ПЗ

СПІВГОЛОВА ЗАПОРІЗЬКОЇ ОБЛАСНОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ РАДИ

Вітаємо Стрекачова Данііла, студента Національного університету «Запорізька політехніка», з обранням на посаду співголови Запорізької обласної студентської ради при голові Запорізької обласної державної адміністрації!

На засіданні Запорізької обласної студентської ради його кандидатуру як представника студентського самоврядування НУ «Запорізька політехніка», підтримала переважна більшість присут-

ніх.

Ми пишаємося тим, що студентів нашого університету лідери студентських організацій закладів вищої освіти та коледжів Запорізької області доручили очолити Запорізьку обласну студентську раду.

Щиро вітаємо Данііла Стрекачова з обранням на посаду, бажаємо наснаги і невичерпного бажання працювати на розвиток!

УКРАЇНЬСЬКА АКАДЕМІЯ ЛІДЕРСТВА В ГОСТЯХ У «ЗАПОРІЗЬКОЇ ПОЛІТЕХНІКИ»

12 лютого 2021 року до «Запорізької політехніки» завітали представники Української академії лідерства. Мо-

лодіжна група із захопленням відвідала університетський музей, простеживши віхи 120-річної історії навчального закладу. Після тривалої ознайомчої екскурсії відбулася цікава дискусія між гостями та представниками музею, наслідком якої стало моє безпосереднє знайомство з академією. Вона являє собою 10-місячну програму розвитку для випускників шкіл віком від 16 до 20 років, а навчання триває 6 днів на тиждень. Програма допомагає молоді

знайти своє призначення, пізнати країну та світ у цілому, усвідомлено обрати майбутню професію та розкрити лідерські якості. Цікаво, що слухачі спілкуються винятково українською мовою, а за потреби – англійською. Саме навчання базується на трьох елементах – фізичному, емоційному та інтелектуальному.

Ольга Чумаченко,

доцент кафедри українознавства та ЗМП

ДОБРИЙ ГЕНІЙ ОЛЕКСАНДРІВСЬКА

На початку лютого цього року в Запоріжжі було відкрито пам'ятник видатній особистості – Феліксові Францовичу Мовчановському. Честь бути увічненим у пам'яті запоріжців Мовчановський заслужив, перш за все, неоцінним внеском у реалізацію інфраструктурних та соціальних проектів на благо мешканців тоді ще невеликого повітового міста Олександрівська кінця XIX – початку XX століття. У 2016 році Ф. Мовчановському, міському голові м.Олександрівська (Запоріжжя), виповнилося 165 років від дня народження. За фінансової підтримки генерального консула Республіки Польща в Україні вийшла книга В. Шевченка «Польський дворянин Фелікс Мовчановський: життя та діяльність».

Успішний підприємець власник лісопильного заводу, найзаможніша людина краю, долучився до громадської роботи, жертвуючи на благородні цілі особистий час і кошти. За його безпосередньої участі в 1900 році було засновано Олександрівське механіко-технічне училище, звідки бере свій початок Національний університет «Запорізька політехніка». У 1903 році за ініціати́ви голови міської управи Ф. Мовчановського було відкрито училище-хутір для глухонімих дітей. Це був унікальний навчальний заклад, якому в усьому світі немає аналогів. За час градоначальства Мовчановського (1901-1911, 1916-1917) було споруджено будинок міського банку, закінчено будівництво Олександрівської жіночої гімназії, продовжено спорудження водопроводу і водонапірних веж, зведена перша електростанція, відкрита міська громадська бібліотека (сьогодні це Запорізька обласна універсальна бібліотека). У місті працював краєзнавчий музей, відкритий у жовтні 1904 року. Він був заснований відповідно до рішення педагогічної ради Олександрівського механіко-технічного училища. Це був один із перших музеїв краю.

На жаль, політичні та революційні події початку XX століття затьмарили постать цієї талановитої людини, довгий час про нього не було достатньої інформації. Та сьогодні небай-

дужі мешканці м. Запоріжжя відновлюють пам'ять про цю видатну постать. У січні 1992 року на приміщенні будинку колишньої школи глухонімих була відкрита меморіальна дошка Ф.Мовчановському, а сам будинок оголошений пам'яткою історії та архітектури. У 2016 році Запорізька міська рада прийняла рішення «Про перейменування вулиці Копьонкіна в місті Запоріжжі на вулицю Фелікса Мовчановського». Ця вулиця розташована на місці колишнього училища-хутора для глухонімих, що дуже символічно. Чимало інших добрих справ на рахунок Ф.Мовчановського. Міська громада поважала його за невичерпну енергію у втіленні прекрасних задумів на ниві культури, освіти, доброчинства та милосердя.

Фелікс Мовчановський не став революціонером, не був членом якоїсь політичної партії, але все своє життя з усією енергією сіяв вічне, розумне і добре, зароджував у душах людей почуття милосердя, гуманізму, взаємоповаги та людяності. Безумовно, в його біографії також зустрічаються темні плями, але вони не можуть затьмарити всього позитивного для рідного міста. У народі кажуть «Правду посієш – добро зійде». Фелікс Францович жив і працював за цією народною мудрістю.

Наталія Деркач,
директор музею

До 150-річчя Лесі Українки ДОЧКА ПРОМЕТЕЯ

150 років тому народилася вона в сім'ї Косачів, щоб стати для світу Лесею Українкою. Своєю звичайністю і своєю винятковістю – усім вона дорога для нас. Долею їй було даровано всього сорок два роки, з яких тридцять вела виснажливу війну з невиліковною хворобою, коли навіть яблунева пелюстка, занесена весняним вітром у вікно, радувала її. Пронизливим боєм звучать рядки вірша:

*Хотіла б я вийти у чисте поле,
Припасти лицем до сирій землі
І так заридати, щоб зорі почувли...*

Але в іншій поезії Леся впевнено стверджує: *«Ні! Я буду крізь сльози сміятись, серед лиха співати пісні, Без надії – таки сподіватись! Жити буду! Геть, думи сумні!»*

В історію нашої культури Леся Українка увійшла не тільки як відома на весь світ поетеса. Вона була щедро обдарована іншими винятковими здібностями: талантом до вивчення мов, музичним хистом (певний час навіть вагалася, чи не присвятити цілком їй своє життя); зовсім юною Леся написала перший у країні підручник з історії стародавніх народів; роками з любов'ю збирала українські народні пісні. Вона мала тонку, вразливу душу, але гордо доладала випробування в житті, «де щастя й горе так божевільно сплелись»,

що не завадило їй прийти до висновку:

*«Ні! Я жива, я буду вічно жити.
Я маю в серці те, що не вмирає».*

Невмирущими впродовж усього життя залишалися подвижництво, обов'язок служити людям, прагнення до свободи й справедливості. Не даремно улюбленим героєм Лесі був Прометей як уособлення людини нездоланної, яка в ім'я високої мети здатна жертвувати собою. Надзвичайна обдарованість Лесі розкривається в силі її фантазії, нестримному леті уяви, що давало змогу поетесі охоплювати зором найвіддаленіші обрії світової історії, перейматися людськими пристрастями як власними. Значущість спадщини Лесі Українки не лише в її пронизливій багатогранній поезії, а перш за все в її драматичному доробку, який до сьогодні достатньо не вивчений, а її драматичні поеми ще не стали окрасою багатьох українських театрів. Її художнє мислення сягало різних часів, життя різноманітних епох і народів. Вдумливі читачі можуть розпізнавати в сюжетах давнини доволішиню дійсність, а узагальнені світові образи давали важливий матеріал для роздумів про корінні питання людського буття, його «вічні проблеми». Зображуючи єгипетську чи вавилонську давнину, створюючи характери античної дівчини або раба-неофіта, вводячи в українську літературу таких героїнь, як Міріам або Кассандра, поетеса оспівувала велич людської особистості. «В катакомбах», «Одержима», «Вавилонський полон», «На руїнах», «Кассандра», «Камінний господар» – ось далеко не повний перелік із понад двадцяти драматичних творів, в яких звучить хвала натурам незламним, цілісним, що прагнуть до духовної досконалості.

Поруч з іншими українськими класиками Леся Українка наполегливо роз-

вивала сучасну літературну мову, вдосконалювала художню стилістику, дбала про лексичне й синонімічне збагачення рідної мови. Під шаленим вогнем ганебних царських указів про заборони та переслідування української мови Леся твердо вірила у нездоланність рідного слова:

*Слово, моя ти єдина зброє,
Ми не повинні загинути обоє!*

Неперевершеною в нашій літературі за змістом і формою залишається драма-феєрія «Лісова пісня», в якій Леся Українка втілює образ людини майбутнього, для якої найважливіше в житті – це воля. В уста лісової Мавки вона вкладає власні роздуми про волю як неодмінне для кожної людини природне бажання бути незалежною, бо «як це так, щоб воля та й пропала? Це ж так колись і вітер пропаде?». На її переконання людина, має розвивати свої природні обдарування, не спускатися на шляхи гонити за матеріальними статками, славою, нищими потребами. Бо лем сповнені слова Мавки, звернені до коханої людини, яка знехтувала своїм талантом музиканта та вразливою душею: «Жаль, що ти своїм життям не зміг до себе дорівняти».

Рано обірвалося життя нашої Лесі, її пісня, її прагнення. Сорокадворічною пішла вона в інші світи, пішла, не зломлена духом, сповнена гідності, людяності, великого творчого горіння. Творчість Лесі Українки давно перетнула українські кордони, її твори перекладені десятками мов світу, а щире слово продовжує жити, починаючи від мальовничого українського Полісся, де вона народилася, до далекого гірського Сурамі (Грузія), де згасло її життя, й лунає по всьому світу.

Катерина Бондарчук,

доцент кафедри українознавства та загальної мовної підготовки

Світлої пам'яті ГУЗЕНКО ЛЮДМИЛА МИКОЛАЇВНА

22 лютого 2021 р. на 84 році пішла з життя Людмила Миколаївна Гузенко. Гузенко Л.М. працювала в університеті з 1961 року. За цей період пройшла шлях від викладача до доцента, завідувача

кафедри російської мови для іноземних студентів, працювала в університетах ФРН, США, викладала російську мову на інтернаціональних курсах у Фінляндії.

Була перекладачем з німецької мо-

ви у складі запорізької делегації директорів і головних інженерів в м. Лейпциг (Німеччина (1967 р.), а також у складі офіційної делегації в Австрії (1982 р.).

Протягом десятків років вела групи аспірантів ЗМІ, а також інженерів з науково-дослідних інститутів м. Запоріжжя, готувала до складання канд. мінімуму з німецької мови.

Як фахівець з німецької мови, перекладала для заводів і фабрик м. Запоріжжя інструкції з монтажу та експлуатації до технічного обладнання, яке прибувало з Німеччини. Л.М. Гузенко понад 10 років керувала Запорізьким ме-

тодичним об'єднанням кафедри та секції російської і української мов, яка працювала з іноземцями, виступала з доповідями на міжнародних симпозіумах у м. Москві, Баку, Бухаресті, а також у Фінляндії, США. Людмила Миколаївна Гузенко знаний науковець, підготувала два навчальні посібники з проблем викладання німецької, української та російської мов.

Вічна пам'ять колезі та чудовій людині!

Колектив кафедри українознавства та ЗМП

МОВОЗНАВЧІ СТУДІЇ

До Міжнародного дня рідної мови, 22 лютого, на платформі Google Meet відбулася перша онлайн-зустріч учасників мовознавчих студій «Територія слова». Головною метою організаторів стало бажання допомогти працівникам нашого вишу підвищити рівень знань з української літературної мови, її норм, поліпшити грамотність в оформлюванні ділових паперів, написанні наукових праць, допомогти у поповненні лексичного запасу та у вільному володінні мовою.

Перша зустріч відбулася за участю доцента кафедри українознавства та загальної мовної підготовки, кандидата філологічних наук Ірини Воронюк. Модератором заходу була завідувачка сектору бібліотеки Наталія Федько. Серед відвідувачів – співробітники кафедр обладнання та технологій зварювального виробництва; композиційних матеріалів, хімії та технологій; електроприводу та автоматизації промислових установок; охорони праці та навколишнього середовища; українознавства та загальної мовної підготовки; наукової бібліотеки тощо.

Під час онлайн-зустрічі відвідува-

чі почули про цікавинки, на які багата українська мова, ознайомилися з новою редакцією українського правопису. Пані Ірина акцентувала увагу слухачів на змінах, які можна умовно поділити на дві великі групи: власне зміни у написанні слів (без варіантів) і варіантні доповнення до чинної норми. Тож учасники онлайн-зустрічі тепер знають, як правильно написати слова конвеєр, проєкт, траєкторія; чому власні назви Текерей, Дікенс та інші, подібні до них, треба писати без подвоєння приголосних; чому пів хвилини, пів Києва, пів аркуша треба писати окремо, а півколо, півкуля, південь разом. Наприклад, такі слова, як: вебсайт, флешінтерв'ю, нанокomp'ютер, макромолекула, топменеджер, мікрохвиля (але: мікроЕОМ) та інші. Також дізналися, що у написанні слів лауреат/лауреат, кафедра/катедра, ефір/етер та деяких інших слів допускається правописна варіантність. Варіативний правопис мають також і певні іменники в родовому відмінку: гідності/гідности, незалежності/незалежности, радості/радости та ін.

З матеріалами, використаними під

час першої зустрічі, можна ознайомитися, завітавши до бібліотеки (зала містечтвознавчої літератури, ауд. 516). Також всі очікі можуть записатися на подальші заняття, які відбуватимуться поки що раз на місяць в онлайн-форматі, отримати необхідну інформацію за телефонами: (061) 7-698-616, (061) 7-698-466. Надалі сподіваємося на офлайн-зустрічі, за якими всі вже дуже скучили. Плануємо зустрітися наприкінці березня. Конкретну дату буде оголошено пізніше.

Тож завітайте до нас! Підвищуйте свій рівень знань з української мови, тренуйтеся вільно володіти нею!

Наталія Федько,

зав. сектору наукової бібліотеки

ДЕНЬ РІДНОЇ МОВИ

За щорічною традицією, святкуючи Міжнародний день рідної мови, згадуємо міжвишівську наукову мовну конференцію. Ініціатором та ідейним натхненником конференції вже 16 рік поспіль є доцент кафедри українознавства та ЗМП, доктор філософії у філологічних науках Онуфрієнко Галина Сергіївна. В організації конференції цього року також узяли участь й інші філологи кафедри українознавства та ЗМП, зокрема Біленко Т.Г., Воронюк І.В., Мантуло Н.Б. Щогорічний захід був присвячений ювілею – 120-річчю нашого університету.

Епідемія внесла деякі корективи, тому і пленарні засідання, і робота трьох секцій перемістилися в онлайн-простір. У XVI Міжвишівській науковій інтернет-конференції «Наукові школи, професійні династії, видатні персоналії «Запорізької політехніки»: від механіко-технічного училища до сучасного націо-

нального університету» взяли участь студенти і викладачі всіх запорізьких університетів, представники багатьох ЗВО України та закордонних наукових установ.

Учасники мали змогу переглянути віртуальні книжкові галереї наукових здобутків істориків та лінгвістів кафедри українознавства та ЗМП, ознайомитися з презентацією про лауреатів Державної премії України – професорів НУ «Запорізька політехніка», а також про досягнення професорсько-викладацького складу технічних та гуманітарних кафедр університету.

Протягом чотирьох днів (9-12 листопада 2020 р.) відбувалися цікаві онлайн-зустрічі, корисні дискусії, обміни науковими ідеями. Плідна робота надихає на подальші дослідження в царині гуманітаристики.

Г.М. Волинєць,

доцент каф. журналістики

Vivere est cogitare! Жити значить мислити!

Вітаю всіх організаторів та учасників XVI Міжвишівської наукової інтернет-конференції «Наукові школи, професійні династії, видатні персоналії «Запорізької політехніки»: від механіко-технічного училища до сучасного національного університету» з початком цього чудового заходу та з Днем української писемності та мови!

Науковими та професійними досягненнями я завдячую перш за все своїй Alma Mater – Національному університету «Запорізька політехніка», який я закінчив у 2011 році за спеціальністю «Міжнародні відносини». Дуже вдячний всім своїм викладачам та науковим керівникам за якісну бакалаврську освіту, а зокрема організаторці сьогоднішньої конференції – Онуфрієнко Галині Сергіївні. Бажаю творчих та професійних злетів!

Щиро вітаю всіх вас з Ісландії!

Андрій Гладій

Dr. PhD у політичних науках

**Редактор
Ганна
Мировська**

Редакційна колегія: С.Т. Яримбаш – проректор, К.С. Бондарчук – доцент кафедри українознавства та загальної мовної підготовки, секретар; М.В. Дедков – декан гуманітарного факультету, М.Л. Антонов – декан електротехнічного факультету, Ю.П. Петруша – голова профкому, А.В. Іванченко – голова студентського профкому, Н.Л. Онуфрієнко, В.О. Рибін, Є.І. Івахненко, О.М. Бабенко – заступники деканів факультетів. Програмна підтримка та комп'ютерна верстка – Олександр Набережний; коректор – Катерина Бондарчук. Підготовлено в Vim та зверстано в системі L^AT_EX.

« ІНЖЕНЕР-МАШИНОБУДІВНИК »

газета Національного університету «Запорізька політехніка» видається з 1960 року. Засновник і видавець – ректорат НУЗП.

Адреса редакції: 69063, Запоріжжя, вул. Жуковського, 64. Телефони: 769-84-68, внутрішній: 4-68.

Свідectво про державну реєстрацію ДП №1329-604-ПР від 22.07.2020 р. Свідectво суб'єкта видавничої справи ДК №6952 від 22.10.2019 р.

Тираж 55 прим. Електронна версія: <https://zp.edu.ua/projects/newspaper/index.html>